

σιωδῶς, καὶ κατὰ φύσιν ἐνυπάρχει αὐτῷ, προκειμένου ῥητοῦ· «Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, ὅτι τεθέσθαι τὸ Πνεῦμα καταβαίνον ὥσει περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν».

193.

Β'. Ὅτι οὐκ ἐν τοῖς γενητοῖς ἐστὶν ὁ Υἱός, ἀλλ' ἐπάνω πάντων, ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, προκειμένου ῥητοῦ· «Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν».

265.

Γ'. Ὅτι Θεὸς καὶ ἐκ Θεοῦ κατὰ φύσιν ὁ Χριστός, προκειμένου ῥητοῦ· «Ὁ λαμβάνων αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν».

273.

Δ'. Ὅτι οὐ μεταληπτῶς ἐν Υἱῷ τὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἴδιαι, ἀλλ' οὐσιωδῶς, καὶ κατὰ φύσιν, προκειμένου ῥητοῦ· «Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ».

280.

Ε'. Ὅτι οὐκ ἐν τοῖς προσκυνουσίν ἐστὶν ὁ Υἱός, ἢ Λόγος ἐστὶ καὶ Θεός, προσκυνεῖται δὲ μᾶλλον μετὰ Πατρός, προκειμένου ῥητοῦ· «Ἵμμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἶδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἶδαμεν».

304.

ΣΤ'. Ὅτι οὐκ ἐλάττων, ἢ κατὰ δύναμιν, ἢ κατ' ἐνέργειαν τὴν ἐπὶ τισιν ὁ Υἱός τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἰσοσθενής τε καὶ ὁμοιος, ὡς ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν, προκειμένου ῥητοῦ· «Οὐ δύναται ὁ Υἱός ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ὃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱός ὁμοίως ποιεῖν».

349.

Ζ'. Ὅτι τῶν θεοπρεπῶν ἀξιωματίων, ἥτοι πλεονεκτημάτων, οὐδὲν ὡς ἐκ μετοχῆς, ἢ ἐπακτόν ἐν Υἱῷ, προκειμένου ῥητοῦ· «Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν κρίσιν δέδωκε τῷ Υἱῷ».

365.

Η'. Ὅτι Θεός καὶ ἐκ Θεοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχων ὁ Υἱός, καὶ εἰκὼν τοῦ γεννήσαντος ἀκριβής, ἴσην ἔχει τὴν πρὸς αὐτόν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, προκειμένου ῥητοῦ· «Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα· ὃ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν».

368.

Θ'. Ὅτι κατ' οὐδὲν ἐλάττων τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὁ Υἱός, ἀλλ' ἰσοσθενής κατ' ἐνέργειαν τὴν ἐφ' ἅπασιν ἐστίν, ὡς Θεός ἐκ Θεοῦ, προκειμένου ῥητοῦ· «Οὐ δύναμαι ἐγώ

(ΚΑΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν».

385.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Γ'. ΛΟΓΩ

Α'. Ζήτησις ἀκριβής, διὰ τί μὴ μόνον λόγνος, ἀλλὰ καιόμενος καὶ φαίνων ὁ μακρόχρονος Βαπτιστής εἴρηται παρὰ Χριστοῦ· προκειμένου ῥητοῦ· «Ἐκεῖνος ἦν ὁ λόγνος ὁ καιόμενος».

400.

Β'. Ὅτι εἰκὼν ἐστὶ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὁ Υἱός. Ἐν ᾧ καὶ πρὸς Ἰουδαίους ἐλεγχος, ὡς μὴ νοοῦντας τὰ διὰ Μωσέως αἰνιγματωδῶς μᾶλλον εἰρημένα. Προκειμένου ῥητοῦ· «Οὐτε φωνὴν αὐτοῦ πρόποτε ἀκηκόατε»· καὶ τὰ ἐξῆς.

409.

Γ'. Ὅτι τοῦ Σωτῆρος ἄφιξιν ἐσήμκνεν ὁ Μωσῆς. Ἐκ τοῦ Δευτερονομίου, περὶ Χριστοῦ.

428.

Δ'. Ὅτι πολλάκις αἱ Χριστοῦ μεταβάσεις ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ τὸ μετατεθῆσθαι τὴν χάριν ἐπὶ τὰ ἔθνη δηλοῦσιν. Ἐν αὐτῷ δὲ καὶ λόγος περὶ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθῶν καὶ τῶν δώδεκα ὀψαρίων. Προκειμένου ῥητοῦ· «Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος».

433.

Ε'. Ὅτι χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐστὶν ὁ Μονογενής, καὶ οὐχ ἕτερος παρ' αὐτόν, ἢ ἔστιν, ἢ νοεῖται χαρακτήρ. Προκειμένου ῥητοῦ· «Ἦν ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου δώσει ὑμῖν»· καὶ τὰ ἐξῆς.

481.

ΣΤ'. Περὶ τοῦ μάννα, ὅτι τύπος ἦν τῆς Χριστοῦ παρουσίας, καὶ τῶν δι' αὐτοῦ χαρισμάτων πνευματικῶν. Προκειμένου ῥητοῦ· «Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ».

497.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Δ'. ΛΟΓΩ

Α'. Ὅτι κατ' οὐδὲν ἐλάττων τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὁ Υἱός, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν, καὶν ὑποτάσσεσθαι λέγεται παρὰ τινων. Προκειμένου ῥητοῦ· «Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με». Ἐν αὐτῷ δὲ τούτῳ καὶ λόγος χρησιμώτατος περὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ τοῦ Χρι-